

כן, מאיר אביווהר, מי שהיה יו"ר סיי עת ע"מ בכנסת, הוא מרצה במיקצועו. זוהי אולי הפעם הראשונה בתולדות הכנסת, הוסיף אביווהר להאשים את חבריו לשעבר, שמעמד כזה נכסה על חבר מתוך איפוק, וללא תרומת אי-שית. אומר רק שהמניעים, שהביאו לי- הוצאתי מסיעתי, עומדים בניגוד לכל אמת-מידה ממלכתית. הם פסולים ושי- ליליים מבחינת המוסר הציבורי והאנו- שי, והם סותרים את עקרונות הדמוק- רטיה הייצוגית.

בשביל אביווהר העדין, היו אלה מלים חריפות מאד. אבל תוכנן היה חריף הר- בה יותר מסיגנונו.

טוֹד קוֹרֶה. כי סיעת ע"מ נכנסה לכנסת, כשמילת-הקסם "ממלכתיות" רשומה על דגלה.

"ממלכתיות" זו, בפי ע"מ, פירושה: לשחרר את חברי-הכנסת מעול המיש- מעת המפלגתית הנוקשה, לתת לו לד- בר ולהצביע על פי מצפנו והכרתו.

והנה מסתבר כי ע"מ עצמה נהגה בצורה הפוכה — צורה נוקשה יותר אף ממפלגת-העבודה השנואה עליה.

האשים אביווהר: במשך שנתיים וחצי של כהונתו בכנסת, לא היה רשאי לב- טא בגלוי את דיעותיו הפוליטיות. בעני- יינים המצפוניים העומקים ביותר.

לכן, כאשר הופיע לראשונה כח"כ ללא-סיעה, בוויכוח על משרד-החוק, השמיע דברים שהפתיעו לחלוטין את הכנסת ואת העיתונאים. נתגלה שדיו- תיו של אביווהר שונות לחלוטין מדעות סיעתו, שהפכה ימנית-קיצונית.

בעד חלוקת הארץ. מה הן דיעו- תיו של אביווהר?

הוא ביטא אותן בקצרה בסיום דב- ריו:

"(יש) הטוענים נגד חלוקתה מחדש של ארץ-ישראל, (ויש) אנשים, כמו- תי, הטוענים במפורש בעד חלוקתה של ארץ-ישראל.

"אם לא נודמן לי, אדוני היושבי-ראש, מסיבות שונות, לדבר בסוגיה זו מעל בימת הכנסת — מבקש אני לסיים את דברי בקטע מקוצר מתוך האני-מאמין המדיני שלי:

"לדעתי, הנוסחה של אי-חלוקת הארץ מחדש מובילה בהכרח, אם נתגשם, ל- מדינה שהיא לא יהודית, או לא דמוק- רטית. יותר נכון: לא יהודית ולא דמוק- רטית כאחת.

"לדעתי, יש לאפשר לרוב המכריע של ערביי יהודה ושומרון — לרוב המכריע — מחוץ לערביי מזרח ירושלים, אם יבוא שלום-אמת, לחיות תחת הריבו- נות שירצו בה.

"לדעתי, הכרזה במפורש על כך אין בה משום חיסרון, אלא להיפך — משום יתרון מדיני."

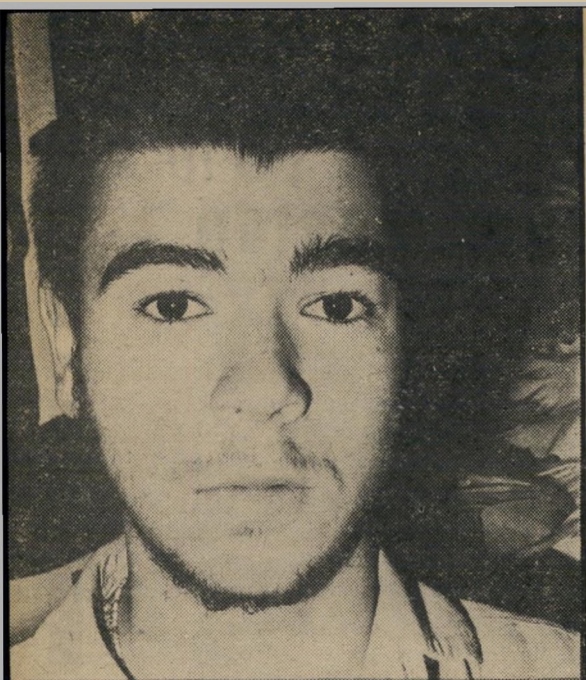
2 מור 2. כמו בן-גוריון, שבשמו נכנסה ע"מ בכלל לכנסת, הוציא אבי- זוהר מכלל אי-הספוח את ירושלים. יחד עם גוש-עציון, הוא גם טען שיש להח- זיק בביקעת-הירדן "לתקופה ממושכת מאד, גם אחרי חתימת הסכם-שלום". לעומת זאת, הדגיש את הצורך לפתור את בעיית הפלסטינים.

היתה זאת דעה שונה מאד מזו ה- מושמעת מזה שנתיים על-ידי ע"מ בכל ויכוח מדיני בכנסת: סיפוחים קיצוני, ברוח תנועת-החרות.

בעוד שנראה היה לציבור שוהיה דעת ע"מ, ברור עכשיו כי מבין ארבעת נציגי ע"מ שנכנסו לכנסת עם היבחרה, שני הראשונים והעיקריים (בן-גוריון ו- אביווהר) הם יוניים, ורק שני הבאים אחריהם (הורביץ והראל) הם ניציים.

אולם היינים הלכו או סולקו מהסיעה. והניצים השתלטו עליה בדרכים שאינן כתובות במצע ע"מ.

• בימים האחרונים מפרסמת ע"מ מו- דעות, המסתיימות במילים: "כי בלבך אתה יודע שאתה עימנו". זוהי העתקה של סיסמה-הבחירות של בארי גולדווא- טר, הימני-קיצוני, בבחירות לנשיאות ה- אמריקאית בשנת 1944.

זהו אותו הצעיר: לפני ואחרי מעצרו להסתכלות!

היו כאלה: "אתה חושב שעוקבים אח- ריך ברחוב? אתה חושב שיש לך מיקרו- פונים בבית? אתה חושב שמצלמים אותך כל הזמן? אתה חושב שמסתכלים עליך כל הזמן?" הוא חיפש אצלי פאראנויה! בסוף הוא המליץ לשלוח אותי לבית- החולים לחולי-נפש בנסי-ציונה.

עם הפסיכולוג הקבוע של המוסד ב- במיצפהיים היו לי שיחות פוליטיות. הוא שאל אותי אם אני לא חושב שאני קצת אוטופיסט.

■ ■ ■
רצו להעביר אותי לנסי-ציונה, אך בלחץ כל מיני חוגים לא העבירו אותי לשם. העבירו אותי להדסה בירוש-

ליים, למחלקה פסיכיאטרית סגורה. שם הייתי ממש במעצר בימים הראשונים. הייתי שם שבועיים וארבע ימים. בש- בוע ראשון לא נתנו לי לצאת בכלל מהמחלקה. לאחר זה היה מותר לי לצאת פעמים ביום בליווי אחות, למשך חצי שעה.

אני חושב שכל מה שהלבישו עלי, זה נסיון להשתיק אותי. יש לנו הרבה גו- פים בשלטון, אשר עושים מה שעושים אתי כדי לשמור על השקט שלהם.

שאלתי בהדסה על המסקנות שהגיעו לגבי מצבי. נאמר לי שחוות הדעת תור- עבר לשופט. אבל השופט לא הזכיר לי את חוות-הדעת במילה אחת. אני חושב שמצאו אותי גורמלי, אם לא — השופט היה מזכיר לי. צריך לזכור הר, שפסיכ- אטרים יכולים למצוא בכל מילה שנייה, של כל אדם, משהו לא נורמלי.

הנער שגרם לשערורייה בינלאומית

הייתי שם בהסתכלות, אבל לא הבנתי מה ההסתכלות שלהם. הייתי צריך לש- בת בבית-מלאכה, לעשות משהו. היתה לי שיחה של שתי דקות עם הפסיכיאטר, שמבקר שם כל שבועיים. השאלות שלו

דברים בגו
נו בחדרו בבית הוריו על ה- קירות, חומר על סרבני הגיוס. משמאל: גו בפעולה. למעלה: עם מעצרו לצרכי הסתכלות פסיכיאטרית, אולץ גו לקצץ את מחלפותיו, עליהן היתה גאווה.

השבוע, הפיצה סוכנות הידיעות ה- סובייטית, "טאס" ידיעה ברחבי העולם, שאת השמחה-לאיד שעלתה מבין שו- רותיה ניתן היה לחוש ממרחקים: ה- ידיעה סיפרה על צעיר ישראלי בשם גו, שנשלח לבית-חולים פסיכיאטרי לאחר השתתפות בהפגנה פוליטית. "למה מא- יומים אם כן את הרוסים במעשים כ- אלה?" הפיצו הרוסים ברחבי העולם. על הפרשנות של הרוסים אפשר היה להתווכח, אך על העובדות, למרבית ה- צער, לא. ואכן, רבים בישראל חשו ש- היה זה מישהו החמור, כאשר נשלח ה- צעיר הירושלמי איתן ("גו") גרוספלד להסתכלות פסיכיאטרית סגורה, בעק- בות מעצרו בהפגנת הפנתרים שנוכחה מול בנייני האומה בירושלים ב-18 ל- ינואר. היה צריך להיות חסר כל חוש פוליטי כדי שלא להבין, כי מעצרו זה יספק תחמושת לרוסים ולקבוצות קי- צוניים שמאלניים המבקשים לנחם את ישראל, ברחבי העולם.

השבוע, סיפר הצעיר השקט והרוזה, שגרם למחומה הבינלאומית, את קורו- תיו מאחורי הסורגים הפסיכיאטריים:

■ ■ ■
אני רואה הפגנה כאקט פוליטי, לכן אני הולך להפגנות. אני מסגין למען המט- רה שלי — המהפכה הסוציאליסטית: אני רוצה לעשות מה מישטר לפי דוגמת מרכס. אנגלס, לנין, טרוצקי.

בהפגנת הפנתרים, ב-18 בינואר, הת- נהגו השוטרים באגרסיביות. התקפות של מים ואלות. אנו רצינו להסגין שם נגד הציונות. להגיד בפרוש שהציונות לא מייצגת את יהדות העולם. אני עמדת ב- רציף אחד בתחנה המרכזית. בא בלש אחד, וגרר אותי בשערות שלי. אני לא רוצה להגיד את שמו. אני סוחד. הוא גרר אותי כ-60 מטר, עד המצבה, ושם הכניס אותי למכונית. שם התחילו לעלות עלי במכות. הרביצו לי בראש, נתנו לי סטי- רות. הרביצו לי כ-10 דקות.

המשטרה ביקשה להאריך את מעצרי ב-10 ימים. כדי לסיים את החקירה. הא- שמה: התקהלות בלתי חוקית. כשהביאו אותי בפני שופט נוער, העלו נגדי גם תיק ישן של הפגנת פנתרים, מ-18 במאי אש- תקד. רצו לדפוק אותי על התיק הזה יחד. אמרתי שאני לא מודה, קצינת המיבחן נעמי כתובונה (היא כבת 60) קמה מייד, הציעה לשלוח אותי להסתכלות.

■ ■ ■
הייתי במיצפהיים במשך כחודש. לשם נשלחתי להסתכלות. זה מוסד לנוער עבריין צעיר, מגיל 10 עד 17. היל- דים מקבלים שם מכות קלות בדרך כלל. אני בעד מכות כשצריך, יש להכות עד כדי אוהרה, אך לא עד כאב. מחלקים שם סיגריות באופן רשמי. לכל ילד שעושה גורמות. הסיגריות, זה הכסף שם. הורסים שם את הריאות של היל- דים. הם מקבלים סיגריות דגל-ס'קוין ללא פילטר.